

[Arbejds- og socialministeren.]

at der foretoges efterbetaling til de rentemodtagere, der fremlagde dokumentation for, at deres udgifter til indkøb af 18 hl koks eller et dertil svarende kvantum indenlandsk brændsel ikke var blevet dækket gennem det allerede modtagne brændselsstillæg. Denne indstilling er det som sagt, at ministeriet har godkendt.

Jeg forstår på det ærede medlem, at han mener, der skulle have fundet efterbetaling sted uden nærmere undersøgelse af, hvad hver enkelt rentemodtager havde betalt for brændslet. Jeg kan overfor det ærede medlem udtale, at jeg ikke havde haft noget imod, om sagen var blevet bragt ud af verden på denne måde, såfremt de lokale myndigheder, udvalget og amtet, var gået ind herfor. Men jeg finder på den anden side ikke, at der i denne sag har været grundlag for ministeriet til at tilsidesætte de lokale myndigheders afgørelse, der ikke er i strid med lovgivningen.

Hans Knudsen: Jeg takker den højtærede arbejds- og socialminister for det temmelig udførlige svar på mit spørgsmål; jeg takker også for udtalelsen om, at ministeren ikke ville have haft noget imod, om man havde udbetalt denne difference mellem 180 kr. og 211 kr. 50 øre.

Jeg bliver imidlertid nødt til at tilføje endnu et spørgsmål, som jeg håber den højtærede minister også vil kunne besvare. Naturligvis er jeg helt indforstået med efter den højtærede ministers redegørelse, at folkeforsikringslovens § 40, stk. 7, giver adgang til for de sociale udvalg også at give andet brændsel end de 18 hl koks, idet der kan ydes et tilsvarende kvantum indenlandsk brændsel. Nu kan det tilsvarende kvantum andet brændsel enten være billigere eller dyrere end koksene, men da det jo altid vil være yderst vanskeligt i de enkelte tilfælde at fastslå, hvor stort et kvantum tørv eller brunkul der vil svare til de 18 hl koks i brændværdi, er det vel netop af den grund, at socialudvalgene fastsætter et kontant beløb, som man finder svarende til de 18 hl koks. Vil den højtærede minister

så ikke finde, at det i kommuner, hvor tillægget ydes kontant, er dette beløb, der kan og bør udbetales uden nogen dokumentation? Eller vil den højtærede minister — når bortses fra udtalelsen om, at man kunne godkende en sådan ordning — fortolke bestemmelsen om brændselsstillæg derhen, at ethvert socialudvalg, der har fastsat et beløb for brændselsstillæg, af hver enkelt rentemodtager virkelig kan afkræve en dokumentation for det brændselsindkøb, der er foretaget i den pågældende fyringsperiode?

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg vil gerne på foranledning af det ærede medlems sidste spørgsmål føje til, at ministeriet gerne tager hele sagen op til fornyet overvejelse. Man har jo lagt megen vægt på, at det ikke var at bestemt beløb, men et bestemt kvantum brændsel, der blev stillet til rådighed for modtageren. Jeg tror, det høje ting er ganske enigt i det fornuftige og rimelige heri.

Det har gang på gang været henstillet til ministeriet, at denne brændselshjælp til rentemodtagerne blev stillet til rådighed på et meget tidligt tidspunkt; allerede i forsommeren fremsatte amterne og kommunerne ønske om, at det blev muligt for de rentemodtagere, der ønskede det, at indkøbe lidt brændsel; der er jo en periode fra forsommeren til hen på efteråret eller vinteren, hvor måske andre indkøber brændsel; men det kan være vanskeligt at give bestemte regler for, hvorledes hjælpen skal fordeles i kroner og øre, når det er et bestemt kvantum brændsel, det drejer sig om.

Jeg vil gerne på denne foranledning, og da der også fra anden side er fremført synspunkter, som kunne begrunde en nærmere overvejelse af spørgsmålet, give et tilsagn om, at vi atter vil tage spørgsmålet op til overvejelse, hvorefter man forhåbentlig kan få en ordning, som virker praktisk for kommunalfolkene og først og fremmest for modtagerne af brændselshjælpen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var hermed til'ende.